

No tak to Počúvadlo...

Napísal používateľ PhDr. Jozef Kuric

Piatok, 03 Máj 2013 07:54 - Aktualizované Nedeľa, 05 Máj 2013 10:51

Cestovanie na Počúvadlo v autobuse so slimačím, ale bezpečným tempom, cez horské serpentíny, so spievajúcimi chalanmi v pozadí, s nefungujúcou klimatizáciou, nie je práve najlepší spôsob dopravy. Napriek tomu, sme po jeden a pol hodinovej ceste došli zdraví a šťastní do nášho vytúženého cieľa.

Nemotorne sme vystúpili z autobusu šťastní, že si konečne môžeme rozcvičiť svoje strpnuté zadky a ponáťahovať ruky a nohy. Jediné čo sme nepotrebovali precvičiť boli naše hlasivky. Po organizačných pokynoch pána Vrtáka sme sa utekali ubytovať a vybaliť, vyskúšať tvrdosť postelí, dať si niečo pod zub, hodiť si kozmetiku do kúpeľne, prezliecť sa, pozrieť si ostatné izby a svojich susedov, zobrať si podložky, papiere a už sa išlo rekognoskovať! (Laicky: Rekognoskácia je obhliadka terénu, pri ktorom sa vytvára náčrt a určujú sa vhodné prvky na zameriavanie.)

Bolo krásne slnečno, lúka však na istých miestach bola stále premočená, čo sa stalo osudným pre tých, ktorí si nedávajú pozor a skončili v blate. Rekognoskácia patrí medzi najjednoduchšie úlohy, tak sme ju dokončili za necelé dve hodiny. Vtedy si už profesori užívali slnko vyvaľujú sa v tráve.

Poobedie ubehlo rýchlo. Chalani si hneď išli zahrať futbal na ihrisko, dievčatá sme si popozerali okolie, niektorí oddychovali, iní sa zas len tak zašívajú na izbách. Ani sme sa nenazdali a už sme chystali spať. Spánok však nebol pokojný, každý si užíval našu prvú spoločnú noc na chate.

Ráno nás čakal krutý budíček v podobe hesla pána profesora Vrtáka:

„Keď si šťastný vstávaj o siedmej,

Keď si šťastný vstávaj o siedmej,

keď si šťastný vstávaj, keď si šťastný vstávaj,

No tak to Počúvadlo...

Napísal používateľ PhDr. Jozef Kuric

Piatok, 03. Máj 2013 07:54 - Aktualizované Nedeľa, 05. Máj 2013 10:51

keď si šťastný vstávaj o siedmej! ☐

Pán profesor sa však netrafil, presný čas bol 6:47!!

Raňajky sme rýchlo nahádzali do seba a náhlili sa zameriavať tachymetriu. (Laicky: Rýchla meračská metóda, pri ktorom sa z jedného stanoviska určuje aj výška aj poloha bodu.) Keďže okolo obeda hlásili dážď, museli sme sa poponáhľať! Dážď však neprišiel, bolo horúco po celý deň, tachymetriu stihla každá skupina a na spálené chrbty a ramená sa večer sťažoval skoro každý. Keďže nivelácia (Laicky: Spôsob merania, pri ktorom sa určuje prevýšenie) si vyžaduje obrovskú presnosť a pozornosť, ktorú skupina Ružičkových Kentaurov rozhodne nemala, museli ju robiť na druhý krát. Nešťastníkom, ani vtedy nevyšla.

Za dobre zvládnutú prácu sme dostali odmenu v podobe o pol hodinu skoršieho obeda, čo bol však iba zahovárací manéver hladného pána profesora. Keďže chlapi sú hladní stále a dievčatá sme boli vybavené jedlom viac než dosť, museli sme znášať ich prepady podobajúce sa lovu svorky hladných vlkov. Čo iné nám zostávalo ako im dať najesť, keď sme sa ich už chceli zbaviť?

Keďže terén a prostredie sme už mali obhliadnutý, celé popoludnie sme sa vyvaľovali v hojdacích lavičkách a na chalanskom balkóne, púšťali hudbu a videá, rozprávali si zaujímavé príhody a vtipy. Boli sme radi, že konečne nie sme spolužiaci, ale kamaráti.

Keďže večer bola Liga majstrov, niektorí jej priaznivci sa vybrali s pánom profesorom do miestneho pohostinstva, keďže v penzióne nebol televízny signál. My ostatní sme sa do postele nenáhlili, ale ťažká drina a únava nás tam nakoniec vyhnali. O pol druhej...

Na ďalší krutý budíček sme už boli našťastie psychicky pripravení, ale ďalšiu traumou zo skúšky nivelačného prístroja, ktorý nám nevyšiel, sme zvládli len tak-tak. Nakoniec však všetko dobre dopadlo. Aj ostatné skupiny to zvládli na výbornú, až na Ružičkových Kentaurov a Benešovcov. Pri vystredovaní zápisníkov sa ukáže každá chybička, ale keďže ani jedna nebola, nemohla sa žiadna ukázať.

No tak to Počúvadlo...

Napísal používateľ PhDr. Jozef Kuric

Piatok, 03. Máj 2013 07:54 - Aktualizované Nedeľa, 05. Máj 2013 10:51

Vo štvrtok nás čakali už iba miestopisy a večerná opekačka. Naši frajeri spolužiaci si na večer vypýtali repráky od pána vedúceho a spravili z obyčajnej opekačky parádnu ľudovú zábavu. Že každému hneď viac chutilo bolo jasné.

Neplánujem všetko opisovať ďalej do detailov, chcem len touto cestou, v mene celej triedy, vyjadriť našu nesmiernu vďaku profesorom, ktorí túto prax organizujú.

Špeciálna vďaka patrí teda pánovi profesorovi Vrtákovi, pani profesorky Vrtákovej a pani profesorky Osuskej, za ich rodičovskú starostlivosť, odovzdanosť a dobrú náladu v každej situácii. Naša vďaka patrí aj našej triednej pani profesorky Pačutovej a samozrejme aj pánovi riaditeľovi Ing. Mariánovi Slovákovi. Je fajn pocit, chodiť na jedinečnú školu s jedinečnými možnosťami.

Obrovská vďaka patrí aj mojím spolužiakom, s ktorými som prežila týždeň plný nezabudnuteľných zážitkov. Týždeň, po ktorom ich môžem nazvať rodinou. Len škoda, že stredná má len štyri roky.

{besps}{/besps}

Fotografie z tejto akcie si môžete prezrieť [tu](#).

Viktória Csúriová, 2.D